

Трето съобщение

**Да обичаме Господа с първата любов,
да се наслаждаваме на Господа като на дървото на живота
и да бъдем златен светилник като свидетелството на Исус
за изграждането на Новия Ерусалим като цел на Божията вечна икономика**

Пасажи от Писанията: Откр. 2:1-7; Еф. 6:24; 2 Тим. 1:15; 2 Кор. 11:2-3; Йн. 14:21, 23; 21:15-17

- I. В Откровение 2:7 дървото на живота символизира разпънатия (както се подразбира от това, че дървото е парче дърво—1 Петр. 2:24) и възкръснал (както се подразбира от Божия живот—Йн. 11:25) Христос, Който днес се намира в църквата, чиято завършеност ще бъде Новият Ерусалим, в който разпънатият и възкръснал Христос ще бъде дървото на живота за храна и наслаждение на всички Божии изкупени хора завинаги (Откр. 22:2, 14; вж. Изх. 15:25-26).
- II. Църквите в Азия, в това число църквата в Ефес, се бяха отвърнали от сгодяващото служение на апостол Павел (2 Тим. 1:15; 2 Кор. 11:2-3); затова виждаме, че около двацет и шест години по-късно, когато апостол Йоан написа посланието до църквата в Ефес, те бяха оставили първата си любов и бяха изгубили истинското наслаждение на Христос като дървото на живота (Откр. 2:4-5, 7):
 - A. Истинското служение на Новия Завет винаги ни подбужда да обичаме Господ Исус с първата любов, като ни укрепва в простотата да ядем и да се наслаждаваме на Христос като на дървото на живота за наше жизнено снабдяване—2 Кор. 11:2-3; 3:3-6.
 - B. Да обичаме Господа с първата любов, означава да Му отдаваме превъзходството, първото място във всичко, бидейки ограничени от Неговата любов да Го считаме и да Го приемаме за всичко в нашия живот—Откр. 2:4-5; Кол. 1:18б; 2 Кор. 5:14-15; Мк. 12:30; Пс. 73:25-26.
 - B. Заключениеното слово на Павел в Посланието към Ефесяните е едно благословение на благодатта до „всички, които в нетленност обичат нашия Господ Исус Христос“ (6:24); в Посланието към Ефесяните словосъчетанието *в любов*, което е богато по значение, е използвано многократно (1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2).
 - Г. Целта на Посланието към Ефесяните е да ни въведе в любовта, в Божията вътрешна субстанция, за да можем да се наслаждаваме на Бога като любов и да се наслаждаваме на Неговото присъствие в сладостта на божествената любов и по този начин да обичаме другите както Христос обичаше —1:15; 2:4; 3:19; 5:2, 25; 6:23; вж. 1 Йн. 4:16-19.
 - Д. Църквата в Ефес се провали в любовта си към Господа; този провал се е превърнал в главната причина за провала на църквата през вековете—Мт. 24:12; Мк. 12:30-31; вж. Дан. 7:25.
 - Е. Посланието на Господа към църквата в Ефес в Откровение 2:1-7 се състои от четири главни точки; тези четири главни точки са думите *любов, живот, светлина и светилник*:
 1. Трябва да отдаваме първото място на Господ Исус по всякакъв начин и във всичко, за да възстановим първата любов; така ще Му се наслаждаваме като на дървото на живота и този живот ще се превърне в светлината на живота—Йн. 8:12; Еф. 5:8-9, 13.
 2. Тогава ще светим като златния светилник, като свидетелството на Исус; в противен случай светилникът ще ни бъде отнет—Откр. 1:9-12, 20:
 - а. Златният светилник символизира Триединния Бог—Отец, като източникът, е въплътен в Сина; Синът, като въплъщението, е изразен чрез Духа; Духът е напълно реализиран и изразен като църквите; а църквите са свидетелството на Исус—Изх. 25:31-40; Зах. 4:2-10; Откр. 1:10-12.
 - б. Съгласно божествената мисъл златният светилник всъщност е едно живо и растящо дърво с чашки и бадемови цветчета; по този начин светилникът изобразява

Триединния Бог, въплътен в Христос като живото, златно дърво на възкресението, което расте, разклонява се, напъпва и разцъфва в нас, с нас, чрез нас и от нас като плода на светлината (плода на Духа), което е добро по природа, праведно в делата и истинско в изражението, за да може Бог да се изразява като реалност в нашия всекидневен живот—Иzx. 25:31, 35; Еф. 5:8-9; Гал. 5:22-23; Йн. 12:36.

Ж. Храненето с дървото на живота, тоест наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване, трябва да бъде главното нещо в църковния живот; Христос е дървото на живота, което е „добро за храна“ (Бит. 2:9), за да можем да се храним с Него за наше наслаждение и да се конституираме с Него за Божието изражение (1:26; Йн. 6:57, 63):

1. Съдържанието на църковния живот зависи от наслаждението на Христос—колкото повече Му се наслаждаваме, толкова по-богато ще бъде съдържанието; но за да се наслаждаваме на Христос, е необходимо да Го обичаме с първата любов.
2. Ако оставим първата си любов към Господа, ще пропуснем наслаждението на Христос и ще загубим свидетелството на Исус. В резултат на това, светилникът ще бъде отнет от нас—Откр. 2:1-7.
3. Тези три неща—любовта към Господа, наслаждението на Господа и свидетелството на Господа—вървят ръка за ръка.

III. В Господното възстановяване ние възстановяваме първата си любов, най-добрата си любов към Господ Исус и възстановяваме храненето си с Господ Исус като дървото на живота за изграждането на органичното Тяло Христово, което представлява изграждането на Новия Ерусалим като цел на Божията вечна икономика—Еф. 4:15-16; Откр. 22:14:

- А. За да се наслаждаваме на Христос като дървото на живота, трябва постоянно да Му казваме: „Господ Исусе, обичам Те“; ако имаме пламенна любов към Господ Исус и Му даваме първото място във всичко, ще се наслаждаваме на всичко онова, което Той е—2:4-5, 7; 1 Кор. 2:9.
- Б. Да вярваме в Господа, означава да Го приемаме като живот, а да обичаме Господа, означава да Му се наслаждаваме като живот, да се наслаждаваме на самата личност, която сме приели. Ние сме получили вярата си от Бога, за да можем чрез нея да приемем Христос като наш живот. Любовта произлиза от тази чудесна вяра и ни позволява да изразяваме всички богатства на Триединния Бог в Христос като наш живот—2 Петр. 1:1; Евр. 12:1-2а; 2 Кор. 4:13; Гал. 5:6; Йн. 1:12-13; 21:15-17; Кол. 3:4.
- В. Самият живот, който приехме, когато повярвахме в Господ Исус, е една личност, и единственият начин, по който можем да прилагаме и да се наслаждаваме на тази личност, е като Го обичаме с първата любов. Тъй като Господ Исус, като наш живот, е една личност, ние се нуждаем от нова връзка с Него, за да се наслаждаваме на Неговото настоящо присъствие в този миг, а също и ден след ден—Йн. 11:25; 14:5-6; 1 Тим. 1:14; 2 Кор. 5:14-15; Откр. 2:4-7; Кол. 1:18б; Римл. 6:4; 7:6.
- Г. „Отдайте себе си да обичате Господа. Няма по-добър, по-безопасен, по-богат и по-изпълнен с наслаждение начин от това. Просто Го обичайте. Не се интересувайте от нищо друго“—*Life and Building as Portrayed in the Song of Songs*, стр. 23-24.
- Д. Когато Го обичаме, Той ще ни се яви и ще дойде при нас с Отца и Те ще направят обиталище в нас (Йн. 14:21, 23). Затова трябва да се молим с такива молитви: „Господи, покажи ми любовта Си и ме ограничавай с любовта Си, за да Те обичам и да живея за Теб“; „Господи, помагай ми да Те обичам постоянно“. Трябва постоянно да казваме на Господа: „Господи Исусе, обичам Те; Господи, дръж ме в любовта Си! Привличай ме със Себе Си! Дръж ме постоянно в Своето любящо и настоящо присъствие“.

- Е. Колкото повече Го обичаме, толкова повече ще имаме Неговото присъствие в общението си с Него. Да се намираме в Господното възстановяване по вътрешносъществен начин, означава да обичаме Господ Исус; ако не Го обичаме, ние сме приключени по отношение на Неговото възстановяване—Пес. 1:1-4; 1 Кор. 2:9; 16:22.
- Ж. Въз основа на това, трябва да пеем и да се молим: „Обичам Господа, не с моя си любов, / Защото нямам любов, която да мога да дам; / Обичам Те, Господи, но цялата любов е Твоя, / Защото чрез Твоята любов живея“ (*Химни*, № 546, 1-ви куплет); „Всяко сърце нещо обича: / Ако не е Исус, то няма мир; / Господи, аз Те обичам; / Най-много на света“ (*Химни*, № 547, 1-ви куплет).